

[Holger Eriksen.]

henblik herpå, at bestemmelsen er foreslået. Jeg indrømmer gerne, at det kan forsinke afslutningen af en handel, men netop ejendomsæglerne har i høj grad ydet deres bidrag til, at en sådan bestemmelse er blevet nødvendig, idet de i deres slutsedler anførte en meget høj fiktiv angivelse af grundværdistigningsafgiften og så føjede til, at det naturligvis var tal, som ingen steder hørte hjemme, og det behøvede køberen ikke at bryde sig om, for sælgeren fraskrev sig retten til at få salgssummen reguleret. På den måde var køberen absolut uvidende om, hvad han faktisk ville komme til at betale. Jeg har bl. a. været ude for et tilfælde, hvor der på grunden til et landarbejderhus viste sig at komme en kapitaliseret grundstigningsskyld på 500 kr. eller 20 kr. årligt. Det er et meget ringe beløb, men det bevirkede, at købesummen oversteg det beløb, hvortil der fra landbrugsministeriet kan ydes tilskud. I dette tilfælde var slutsedlen affattet således, at køberen kunne træde tilbage fra handelen, men da han allerede havde påbegyndt byggeriet, hang han altså på den, og kun ved velvilje fra landbrugsministeriet blev han reddet. Man kan altså også affatte slutsedlen således, at køberen kan træde tilbage, men hvis han allerede har begyndt byggeriet, betyder det ikke noget i praksis.

Der står i henvendelsen fra Ejendomsæglerforeningen, at efter de gældende bestemmelser har man haft mulighed for at aftale vilkår for en handel, der var rimelig for begge parter. Det modsatte har dog ofte været tilfældet; ved små fiduser er køberen blevet snydt, men dette lader sig ikke gøre i fremtiden efter den form, bestemmelsen nu vil få. Til gengæld vil det altså tage længere tid med handel med umatrikulerede grunde, og for at forkorte denne tid er ændringsforslag nr. 2 stillet.

Det går ud på, at man for et umatrikuleret areal eller en del af et matrikuleret areal, der skal holdes forenet med andre arealer, kan opnå en bindende vurdering, når man ønsker at sælge og det, man ønsker at sælge, er afsat i marken af en landinspektør og udstykningssagen er tilstillet kommunalbestyrelsen. Det vil sige, at vurderingen kan være færdig samtidig med, at man modtager udstykningstilladelsen, og at den for-

sinkelse, der bliver tale om, derfor bliver af meget kort varighed. Vurderingen får i øvrigt hverken skattemæssig eller anden virkning, hvis handel ikke er sket i løbet af et år efter vurderingen.

I øvrigt er det særlig ændringen i konjunkturtillægget, udvalget har beskæftiget sig med, og jeg kan vel også godt sige det, som oppositionen har været utilfreds med.

Jeg skal ikke ved denne lejlighed gå ind i en diskussion om, hvorvidt det er forsvarligt at opretholde et konjunkturtillæg eller ikke. Det ligger aldeles ikke for. Det faktiske er, at dette tillæg foreslås fikseret til 55 pct. mod 30 pct. ved sidste vurdering, og at man om 4 år skal tage standpunkt til, hvad man så vil ansette konjunkturtillægget til.

Det ærede medlem hr. Thestrup har i forskellige taler givet udtryk for en vis tvivl om, hvorvidt denne bestemmelse var grundlovsmedholdelig, og føjet til, at hvis den var det, skyldtes det, at tillægget var sat i et vist forhold til stigningen på landbrugsjord. Man har også ønsket, at der skulle rettes en forespørgsel til de to universiteter om grundlovsmedholdeligheden. Dette er naturligvis blevet afvist. Til syvende og sidst er det ikke fakulteterne, men domstolene, der afgør, om en lov er i strid med grundloven eller ikke. Hvordan var man i øvrigt stillet, hvis et flertal ved det ene fakultet svarede ja og et tilsvarende flertal ved det andet fakultet svarede nej? Pudsigt nok er der imidlertid uden udvalgets foranledning kommet et svar fra det ene fakultet, idet den konservative kommunalpolitiker professor Illum i Politiken har fremsat et forslag, der går langt, langt videre end det, vi behandler i dag, et forslag, som han naturligvis er sikker på ikke kan være i strid med forfatningen.

Nu ved jeg, at det ærede medlem hr. Thestrup er en anset jurist. Jeg kender også det ærede medlem så godt, at jeg ikke nærer tvivl om, at han er en meget retfærdig dommer. Alligevel tror jeg, at det ville være klogt, hvis det ærede medlem ville høre op med at udtale tvivl om snart det ene og snart det andet lovforslags grundlovsmedholdelighed. I dette tilfælde kan man i hvert fald uden betænkelighed fastslå, at det er i utide, at disse betænkeligheder er fremført. Konjunkturtillægget har